

Sygnatura akt II C 1103/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia Krzysztof Turbiński

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 105,65 (sto pięć 65/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot: 65,07 (sześćdziesiąt pięć 7/100) złotych od dnia 17 marca 2020 roku i 40,58 (czterdzieści 58/100) złotych od dnia 27 października 2019 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zwraca pozwanemu z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi, tytułem różnicy pomiędzy kosztami pobranymi a należnymi; kwoty: 600 (sześćset) złotych zaksięgowaną pod pozycją 500067536741 i 11,44 (jedenaście 44/100) złotych zaksięgowaną pod pozycją 500067337540;
4. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę (...),56 (tysiąc pięćset pięć 56/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 1103/20

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 18 czerwca 2020 roku powód (...) sp. z o.o. w Z., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w W. łącznej kwoty 2023,16 zł, na którą złożyły się: (...),03 tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe marki R. (...) o nr rej. (...) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia 13 marca 2020 roku do dnia zapłaty oraz 776,13 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe marki R. (...) o nr rej. (...) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 października 2019 roku do dnia zapłaty. Powód zażądał także zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pозew k. 4-7, pełnomocnictwo k. 8, odpis KRS k. 53-56)

Pozwany reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru w osobie radcy prawnego wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu wskazano, że wypłacone powodowi kwoty tytułem odszkodowania są adekwatne do poniesionej szkody i są wystarczające do pełnego przywrócenia pojazdów do stanu poprzedniego.

(odpowiedź na pozew k. 76-77, pełnomocnictwo k. 78)

Pismem z dnia 23 października 2020 roku powód poparł powództwo w całości.

(pismo k. 83-87v.)

Sąd ustalił:

W dniu 25 kwietnia 2019 roku miało miejsce zdarzenie, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki R. (...) nr rej. (...) będący własnością R. C.. Poszkodowany miał zawartą z pozwanym umowę autocasco uszkodzonego pojazdu w wariantcie serwisowym od wszystkich ryzyk potwierdzoną polisą nr (...). Cesjonariuszem wierzytelności wynikających ze wskazanej umowy był kredytodawca (...) Spółka Akcyjna oddział w Polsce z siedzibą w W.. Strony umowy ubezpieczenia postanowiły, że rozliczenie ewentualnej szkody częściowej w pojeździe, w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, będzie podlegało weryfikacji przez zakład ubezpieczeń kosztów wynikających z tych rachunków lub faktur pod kątem sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę, w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub DAT, z zastosowaniem norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu, stawki za roboczogodzinę naprawy ustalonej w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu naprawczego, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu, cen części, materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A., E. lub DAT.

(okoliczności bezsporne, nadto: polisa k. 23, akta szkody – płyta CD k. 80)

W dniu 7 maja 2019 roku poszkodowany R. C. zawarł z powodem zlecenie naprawy uszkodzonego pojazdu i upoważnił spółkę do wystawienia faktury za naprawę bez podpisu i pobrania odszkodowania za szkodę w pojeździe.

(zlecenie naprawy nr (...) k. 14-15)

Decyzją z dnia 21 maja 2019 roku pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 1207,50 zł.

(decyzja z dnia 21 maja 2019 roku – akta szkody płyta CD k. 80)

Zgodnie z kosztorysem naprawy sporządzonym przez pozwanego koszty naprawy pojazdu oznaczono na 2703,48 zł. W dniu 8 października 2019 roku spółka wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 2742,66 zł za naprawę przedmiotowego pojazdu. W dniu 14 października 2019 roku pozwany wydał decyzję, mocą której przyznał poszkodowanemu dodatkowo kwotę 759,03 zł odszkodowania.

(kosztorys k. 20-22, faktura vat k. 11, decyzja z dnia 14 października 2019 roku k. 13)

W dniu 23 października 2019 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 3 dni kwoty 776,13 zł tytułem dopłaty do brakującej części należnego wynagrodzenia z tytułu wykonanych napraw w pojeździe marki R. (...) na podstawie wystawionej faktury VAT. W odpowiedzi, pismem z dnia 24 października 2019 roku pozwany stwierdził, że nie istnieją podstawy do zmiany dotychczasowego stanowiska.

(wezwanie k. 12, pismo z dnia 24 października 2019 roku – akta szkody płyta CD k. 80)

Łączna kwota wypłaconego przez pozwanego odszkodowania tytułem naprawy uszkodzonego pojazdu wyniosła 1966,53 zł.

(okoliczność bezsporna, nadto potwierdzenie transakcji k. 24-25)

Umową z dnia 17 grudnia 2019 roku cesjonariusz (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. zawarł z pozwanym umowę przelewu wierzytelności z umowy AC.

(umowa cesji k. 17)

Wysokość uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) przy zastosowaniu średniej stawki za roboczogodzinę, określonej w oparciu o ceny usług, stosowanych przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę na terenie aglomeracji (...) ((...) innych marek), tj. 160 zł/rbg netto w dacie naprawy pojazdu, wynosiła 2007,11 zł. Koszt naprawy pojazdu ujęty w kosztorysie naprawy sporządzonym przez powódkę, na podstawie którego wystawiono fakturę VAT, nie był celowy i ekonomicznie uzasadniony. W toku procesu naprawy nie wykonywano prac lakierniczych ani typowych prac blacharskich, w związku z czym nie było podstaw do mycia pojazdu. Nienależnie zostały także ujęte w kalkulacji powoda koszty administracyjne ujęte jako „obsługa szkody”.

(opinia biegłego k. 95-115)

W dniu 24 stycznia 2020 roku miało miejsce zdarzenie, w wyniku którego uszkodzony został pojazd R. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność S. S.. Poszkodowany miał zawartą z pozwanym ubezpieczenia autocasco uszkodzonego pojazdu w wariantcie serwisowym od wszystkich ryzyk potwierdzoną polisą nr (...). Strony umowy ubezpieczenia postanowiły, że rozliczenie ewentualnej szkody częściowej w pojeździe, w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, będzie podlegało weryfikacji przez zakład ubezpieczeń kosztów wynikających z tych rachunków lub faktur pod kątem sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę, w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub DAT, z zastosowaniem norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu, stawki za roboczogodzinę naprawy ustalonej w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu naprawczego, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu, cen części, materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A., E. lub DAT.

(okoliczności bezsporne, nadto: polisa k. 38-40, akta szkody – płyta CD k. 80)

W dniu 5 lutego 2020 roku poszkodowany S. S. (3) zawarł z powodem zlecenie naprawy uszkodzonego pojazdu i upoważnił spółkę do wystawienia faktury za naprawę bez podpisu i pobrania odszkodowania za szkodę w pojeździe. Mocą umowy cesji poszkodowany przelał na powoda przysługującą mu względem pozwanego wierzytelność z tytułu odszkodowania za naprawę uszkodzonego pojazdu.

(zlecenie naprawy nr (...) k. 29-31, umowa cesji k. 32)

Decyzjami z dnia 11 i 28 lutego 2020 roku za szkodę w pojeździe marki r. (...) pozwany przyznał i wypłacił odszkodowanie w łącznej wysokości 4416,04 zł.

(decyzja z dnia 11 lutego 2020 roku, decyzja z dnia 28 lutego 2020 roku – akta szkody płyta CD k. 80, potwierdzenie transakcji k. 41-42)

Zgodnie z kosztorysem naprawy sporządzonym przez powoda koszty naprawy pojazdu oznaczono na 5.663,07 zł. W dniu 27 lutego 2020 roku za naprawę przedmiotowego pojazdu spółka wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 5663,07 zł/ W dniu 13 marca 2020 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty w terminie 3 dni kwoty 1274,03 zł tytułem brakującej części należnego wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy pojazdu.

(faktura vat nr (...) k. 26-27, wezwanie k. 28)

Wysokość uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) przy zastosowaniu średniej stawki za roboczogodzinę, określonej w oparciu o ceny usług, stosowanych przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę na terenie aglomeracji (...) ((...) innych marek), tj. 160 zł/rbg netto w dacie naprawy pojazdu, wynosiła 4481,11 zł. Koszt naprawy pojazdu ujęty w kosztorysie naprawy sporządzonym przez powódkę, na podstawie którego wystawiono fakturę VAT, nie był celowy i ekonomicznie uzasadniony. Samochód miał uszkodzoną jedynie tylną lampę i zderzak, nie posiadał uszkodzeń układu jezdnego, stąd nie wymagał jazdy próbnej. Jej uwzględnienie w kosztach naprawy przez powoda było nieuzasadnione. Koszt obsługi szkody należał do czynności

biurowych, wobec czego nie powinien być zamieszczany w kalkulacji audatex i być uwzględniony w kosztorysie powoda. Pojazd nie wymagał wprowadzenia do komory lakierniczej i umycia zarówno przed naprawą, jak również po naprawie, gdyż winien być zabezpieczony przed zabrudzeniem przy lakierowaniu elementów wybudowanych. Umycie części naprawianych wchodziło w skład czynności lakierniczych i nie powinno być uwzględniane dodatkowo w kosztorysie naprawy.

(opinia biegłego k. 95-115)

Sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu w przeważającej części. Podstawę prawną żądania powoda stanowiły przepisy art. 509 k.c. i 805 k.c. W sprawie niniejszej nie było sporu co zasady odpowiedzialności pozwanego w oparciu o umowy ubezpieczenia autocasco, ani co do zakresu uszkodzeń obu pojazdów marki R.. Spór koncentrował się w zakresie stawki za roboczogodzinę prac naprawczych i lakierniczych oraz kosztów mycia i obsługi szkody. W toku postępowania likwidacyjnego powód przedstawił pozwanemu sporządzone przez siebie kalkulacje naprawy uszkodzonych pojazdów i wystawione na ich podstawie faktury VAT. Strona pozwana, w oparciu o umowę ubezpieczenia, dokonała weryfikacji przyjętych w kosztorysach pozycji, w tym stawki za roboczogodzinę i obniżyła ją do poziomu 145 zł za godzinę. To stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania, iż przyjęta przez nią stawka za roboczogodzinę w wysokości 190,00 zł w przypadku pojazdu R. (...) oraz 200,00 zł w przypadku pojazdu R. (...) jest średnią stawką za roboczogodzinę ustalona w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca wykonania naprawy. Powód powyższej okoliczności nie udowodnił, a nadto nienależnie w kalkulacji uwzględnił jazdę próbną, koszty mycia pojazdów, obsługę szkody oraz zastosował za wysoki współczynnik odchylenia kosztu materiałów lakierniczych. Z drugiej strony, postępowanie dowodowe wykazało, że zastosowana przez pozwanego stawka za roboczogodzinę prac naprawczych i lakierniczych jest zaniżona. Zgodnie z opinią biegłego średnią stawkę w rozumieniu OWU stanowi 160 zł za roboczogodzinę, bowiem tyle wynosi średnia ze wszystkich (...) z terenu Ł.. Wobec tego, przy przyjęciu wskazanej stawki koszt naprawy pojazdu R. (...) wynosił 2007,11 zł, natomiast pojazdu marki R. (...) 4481,11 zł. Kwoty ustalone przez biegłego są niższe niż koszty naprawy pojazdów wskazane przez powoda, lecz nieznacznie wyższe od kwot wypłaconych przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego. Z tego względu, pozwany winien uzupełnić kwotę wypłaconych odszkodowań do poziomu kosztów robocizny ustalonej w oparciu o średnie stawki stosowane przez autoryzowane stacje obsługi. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że powód powinien otrzymać kwotę 40,58 zł odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki R. (...) (2007,11 zł – 1966,53 zł) oraz 65,07 zł odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki R. (...) (4481,11 zł – 4416,04 zł), co daje łącznie kwotę 105,65 zł, którą Sąd zasądził w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne.

O odsetkach za opóźnienie od zasądzonej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasądzając je od kwoty 65,07 zł od dnia 17 marca 2020 roku i od kwoty 40,58 zł od dnia 27 października 2019 roku do dnia zapłaty. W dniu 13 marca 2020 roku oraz w 23 października 2019 roku powód przesłał w drodze elektronicznej wezwania do zapłaty w terminie 3 dni dopłat do wypłaconych kwot odszkodowań dotyczące – odpowiednio – pojazdów marki R. (...) oraz R. (...). Zakreślone w wezwaniach terminy upłynęły w dniu 16 marca 2020 roku oraz 16 października 2019 roku, wobec czego pozwany pozostawał w opóźnieniu od dnia następującego po wskazanych powyżej datach.

W pozostałym zakresie oddaleniu podlegało także roszczenie powoda o odsetki za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. Powód przegrał proces w 95%, wobec czego zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu wszystkich poniesionych przez niego kosztów procesu, na które złożyły się: wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 900 zł (ustalone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku – t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265 ze zm.), wykorzystana zaliczka uiszczona na poczet opinii biegłego w kwocie 588,56 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa wysokości 17 zł. W oparciu o art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zwrócił pozwanemu ze środków

Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 611,44 zł tytułem niewykorzystanych zaliczek na poczet wynagrodzenia biegłego.